

РЕШЕНИЕ

№ 106

гр. София, 10.01.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 18 състав, в публично заседание на 17.11.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Златка Илиева

при участието на секретаря Илияна Янева и при участието на прокурора Ива Цанова, като разгледа дело номер **8005** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на АПК, във вр.с чл.104, ал.1 от Закона за държавния служител (ЗДСл).

Делото е образувано по искова молба на К. Г. Д., [ЕГН] от [населено място],[жк], [жилищен адрес] срещу Комисията за защита на конкуренцията, адрес [населено място], [улица], с която се претендира заплащане на лихва, дължима върху присъдено и изплатено обезщетение от 9300 лева по чл.104 от ЗДСл, ал.1, т.1, в размер на сумата от 1364,00лева, претендирана от датата 02.03.2020г., на признаване на уволнението за незаконосъобразно до датата на завеждане на исковата молба-11.08.21г., ведно със законната лихва върху тази сума, до окончателното и изплащане, както и направените по делото разноски по настоящото дело.

Искът се обосновава с признатото за незаконно с решение №3225/02.03.2020год. на Върховен административен съд по адм.д.№ 9047/2019г., 5 АО, влязло в сила на 02.03.2020г., с което е оставено в сила Решение №3142/10.05.2019г. на Административен съд София град, 22 състав, постановено по адм.дело №10029/2018год. Уволнение на ищеца. С последното е отменена като незаконосъобразна Заповед №РД-24-СПО-47/30.08.2018г., на Председателя на Комисията за защита на конкуренцията, издадена на основание чл.107, ал.1, т.5 от Закона за държавния служител (ЗДСл.) и чл.9, ал.1, т.4 и т.5 от Закона за защита на конкуренцията, чл.9, ал.1 и ал.2, т.4 и т.5 от УП на КЗК, с която на ищцата е прекратено служебното й правоотношение. Ищцата претендира сумата като дължима законна лихва, върху изплатено й обезщетение в размер на шест брутни работни

заплати, на осн.чл.39, вр.чл.104 ал.1 и 2 от ЗДСл., дължима от момента на признаване уволнението за незаконосъобразно датата 02.03.2020г. Сочи, че към датата на завеждане на исковата молба размерът на дължимата главница представляваща неизплатена лихва е 1364,00лева-/хиляда триста шестдесет и четири/ лева. В съдебно заседание ищцата, чрез процесуалния си представител, поддържа исковата молба на заявените в нея основания и моли да ѝ се присъди исковата сума, както и направените по делото разноски по представен списък.

Ответникът, Комисията за защита на конкуренцията, [населено място], [улица], чрез процесуалния си представител признава предявеният иск по основание и размер.

Съдът, като се запозна със становищата на страните, събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

Съдът намира иска за допустим, като предявен в срок по арг. от чл.125 от ЗДСл, от процесуално легитимиран субект и пред компетентния да го разгледа съд.

Разгледан по същество, същият е частично основателен по следните съображения:

Видно от приложеното по делото Решение №3142 от 10.05.2019 год. на Административен съд-София град, 22 състав, постановено по адм.дело№10029/2018год., влязло в сила на 02.03.2020год., е отменена като незаконосъобразна Заповед №РД-24-СПО-47/30.08.2018г., на Председателя на Комисията за защита на конкуренцията, с която прекратено служебното правоотношение на ищцата.

С отмяната на заповедта за уволнение възниква правото на ищцата да получи обезщетение за понесените от нея вреди, ведно със съответните дължими лихви.

В случая е безспорно, че преди уволнението ищцата К. Г. Д. е заемала длъжност по служебно правоотношение като държавен служител.

Прекратяването на служебното правоотношение е признато за незаконосъобразно с влязло в сила съдебно решение.

Съгласно чл.104, ал.1 от ЗДСл, когато заповедта за прекратяване на служебното правоотношение бъде отменена от органа по назначаването или от съда, държавният служител има право на обезщетение в размер на основната си заплата, определена към момента на признаването на уволнението за незаконно или на невявяването му да заеме службата, за цялото време, през което не заема държавна служба, но не за повече от 6 месеца.

Съгласно чл.86, ал.1 от Закона за задълженията и договорите (ЗЗД) при изпълнение на парично задължение, длъжникът дължи обезщетение в размер на законната лихва от деня на забавата.

Разпоредбата на чл.104, ал.1 ЗДСл, определя момента, от който вземането на държавния служител е ликвидно и изискуемо.

Ответникът изпада в забава от момента на влизане в сила на съдебното решение за отмяна на уволнението като незаконосъобразно.

Съгласно т.4 от Тълкувателно решение №3 от 22.04.2004г. на ВКС по тълк.гр.д.№3/2004г., ОСГК, при незаконни актове на администрацията началният момент на забавата и съответно на дължимостта на законната лихва върху сумата на обезщетението, както и началният момент на погасителната давност за предявяване на иска за неговото заплащане е влизане в сила на решението, с което се отменят унищожавемите административни актове, а при нищожните-това е моментът на тяхното издаване, а за незаконни действия или бездействия на административните органи - от момента на преустановяването им, без да е необходима нарочна покана за

изплащане на обезщетението.

В случая Решение №3142 от 10.05.2019г. по адм.д.№10029/2018г. на 22 състав на АССГ, е влязло в сила на 02.03.2020г. (оставено е в сила с Решение №3225 от 02.03.2020г. по адм.д.№9047/2019г., 5 АО, по описа на ВАС), т.е. 02.03.2020г. е датата на влизане в сила на решението на съда по цитираното по-горе адм.дело, от която се дължи законна лихва върху дължимото обезщетение, до окончателното ѝ изплащане.

Видно от приложените по делото писма –покани от ищеца до ответника /л.18 и л.19/, последният е изплатил на първия обезщетение, дължимо вследствие на признаването на уволнението за незаконно. Предвид неангажирането на други надлежни доказателства за датата на извършеното плащане, съдът съобрази изявлението на ищеца, че сумата към този момент е изплатена, сторено в писмо от 30.06.20г., и изричното признаване от ответника на фактите в исковата молба. Поради това, приема, че главното задължение е изпълнено най-късно на 30.06.20г.

Ето защо, ответникът дължи лихва за забавено плащане за периода от влизане в сила на решението за отмяна на уволнението- 02.03.20г., до датата на изплащане на обезщетението - 30.06.20г., която възлиза на сумата от 1255,50 лева /вж. справка с ел.калкулатор/. В тази връзка следва да бъде посочено, че съдът не би могъл да приеме изявлението на процесуалния представител на ответника, че признава фактите, заявени в исковата молба, за признание на иска по смисъла на чл.237 от ГПК, и да постанови решение в тази насока. Това е така, тъй като в хода на съдебното дирене са признати фактите, но не и основателността на исковата претенция в претендирания размер. Освен това, представляващият ответника не разполага с изрични пълномощия да признава иска, така както изисква разпоредбата на чл.34 ал.3 от ГПК.

Предвид изложеното, съдът счита, че предявеният иск е основателен и доказан до размера от 1255,50 лева и за периода от 02.03.2020г. до 30.06.2020г. В останалата част, до претендираните 1364лева и за периода от 01.07.20г. до 11.08.21г., същият следва да бъде отхвърлен, като неоснователен.

В полза на ищцата следва да бъде присъдена и законната лихва за забава върху присъдената сума, считано от датата на завеждане на иска, до окончателното изплащане.

С оглед изхода на спора, в тежест на ответника следва да бъдат възложени направените от ищцата разноски, съразмерно с уважената част от иска.

Видно от приложения по делото списък на разноски, договор за правна помощ, ищцата е заплатила на упълномощения от нея адвокат сумата от 350,00лева, както и ДТ от 10 лева. Ето защо, съобразно изхода на спора, в тежест на ответника следва да бъдат възложени разноски в размер на 331,00лева.

Водим от горното, Административен съд София- град

Р Е Ш И :

ОСЪЖДА Комисията за защита на конкуренцията, адрес [населено място], [улица] ДА ЗАПЛАТИ на К. Г. Д., [ЕГН], от [населено място],[жк], [жилищен адрес] сумата от 1255,50 лева -/хиляда двеста петдесет и пет лева и 50 стотинки/,представляваща законна лихва върху дължимото ѝ обезщетение в размер на 9300 лева по чл.104, ал.1 от ЗДСл., по признато за незаконносъобразно незаконно уволнение с Решение №3142 от 10.05.2019г. на Административен съд София град, 22 състав, постановено по

адм.дело №10029/2018год., влязло в сила на 02.03.2020г., за периода от 02.03.2020г. до 30.06.2020г. както и законната лихва върху горната сума, считано от датата на завеждане на иска -11.08.2021г., до окончателното изплащане на паричното задължение, като ОТХВЪРЛЯ предявения иск в останалата му част – за сумата над 1255,50 лева, до претендираните 1364лева и за периода от 01.07.20г. до 11.08.21г., като неоснователен.

ОСЪЖДА Комисията за защита на конкуренцията, адрес [населено място], [улица], ДА ЗАПЛАТИ на К. Г. Д., [ЕГН], от [населено място],[жк], [жилищен адрес] сумата от 331,00лева-/триста тридесет и един лева/, представляващи разноси по съдебното производство .

Решението подлежи на обжалване пред Върховен административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: